

Loven paa denne Bragstump nær, er, at man finder, at Skolerne ved Kunstakademiet allerede have staaet for mange Kunstnere. Dette er udtrykt i Betænkningen, hvor det hedder: „Seer man hen til det store Antal Kunstnere, deriblandt flere, som indtage en fremragende Stilling, som have udviklet sig under de hidtil bestaaende Forhold, et Antal saa stort, at der ikke sjældent maa anvendes kunstige Midler for at skaffe dem det fornødne Erhverv, saa skulde det ikke synes, som der i denne Retning var noget Savn at afhjælpe, nogen yderligere Indblanding fra Statens Side nødvendig.“ Men Grunden til, at Kunstskolen har affødt for mange Kunstnere, er netop dens Forbindelse med Akademiet, thi Akademiet har indrettet Kunstskolerne paa den Maade, at det har udsat Præmier for Arbejderne i Skolens Classer. De, der vinde saadanne Præmier, betragte sig alt som Kunstnere. Dette System faaer man først affattet, naar man stiller Skolerne fra Akademiet; thi da bliver det klarere udtrykt, at Skolens Formaal vel skal være: at forskaffe Kunstnere den fornødne Forberedelse, men ikke give dem, der have passeret dem, Fordring paa at være Kunstnere; de have kun modtaget en særlig Dannelse i denne Retning, saa at de, der forøvrigt have Talent og Geni, men ogsaa kun de, ganske vist her kunne opnaae Betingelserne for at blive Kunstnere. Det er Forbindelsen mellem Skolerne og Akademiet, der har født Fordringen hos næsten alle dem, der have gaaet Skolerne igjennem, paa at være Kunstnere. Ved altsaa at gaae ind paa det Forslag, at Skolerne skulle adskilles fra Akademiet, vilde der sættes en Bom for uberettigede Fordringer. Jeg vil derfor meget ønske, at man vilde gjøre det. Jeg skal overlade Ministeren Valget, om man fra Landstingets Side bør gjøre et Forsøg paa at indskyde den Bestemmelse, som fandtes i Midten af det Folkethinget forelagte Forslags første Paragraph, nemlig at Skolens Lærere — at indlade sig paa Antallet af disse var vist ikke værd — skulle ansættes af Kongen efter Indstilling fra Ministeren, og efterat Akademiet har havt Leilighed til at høre sig derom, og at forøvrigt Skolen skulde styres efter de fra Ministeren for Kirke- og Underviisnings-

væsenet givne nærmere Bestemmelser. Det er muligt, at man derved vilde handle ilde imod de Paagældende, idet Loven kunde blive ubstaaet for at falde eller for ikke at blive færdig i denne Samling, saa at altsaa vedkommende Embedsmænd indtil Videre mistede disse 4500 Rd., som man har villet, de skulde nøies med. I det Tilfælde, den høitærede Minister modfatte sig eller fravaadede et saadant Endringsforslag, vil jeg derfor ikke stille det; ellers er jeg tilbøielig dertil.

Indenrigsministeren: Af hvad jeg har anført vil det sees, at jeg i Et og Alt kan være enig med den ærede sidste Taler. Kun skal jeg mene, at naar han uden Beklagelse vilde see Kunstakademiet forsvinde, da er det ganske vist, at det i sin Organisation i flere Henseender kan være forældet, men jeg har dog altid deri seet en Anerkjendelse af, at selve Kunsten er et berettiget Formaal for et dannet Samfund, og at det vilde være urigtigt simpeltvæl at henvise den til de Villaar, hvorunder den reent private Industri staaer. Altsaa i den blotte Tilværelse af Kunstakademiet seer jeg et Princip udtalt af den Stat, under hvis Beskyttelse det staaer, som jeg troer er helbringende til at foredle og forstjønne Menneskelivet, hvori det har sin store Berettigelse. Hvad det praktiske Spørgsmaal angaaer, om man skal tage Loven, som den foreligger, eller søge at bringe ind deri den Tanke, der har bevæget min ærede Collega til at forsøge at faae Grundtrækkene i Akademiets Ordning bestemte ved Lov, hvoraf det vilde blive en nødvendig Følge, at de kun kunne forandres ved Lov, saa skal jeg bringe i Erindring, at de faa Lønninger, hvorom der er Tale, ere saa gamle og have staaet uforandrede — jeg husker ikke nøiagtigt Klaremaalet — men ialtfald langt over den Tid, i hvilken alle andre Lønninger, nogle endogsaa flere Gange, have undergaaet Forandring. Jeg troer derfor, at det maa ansees for ønskeligt, at Loven kommer ud, hvilket jo vilde være tvivlsomt, hvis der nu blev foretaget Forandring i den, og naar min høitærede Collega ikke har forsøgt at stille noget Endringsforslag til Loven her i Landstinget, antager